

בונה כלובי ציפורים

ספרד

"האם יש צדק בעולם? הנה האנשים זורקים כסף על המגשימים רק כי הילדים באים בתהלהoca ומבשרים בוואו של אביב, כאילו הם לא יכולים לדעת זאת רק על ידי עיון בלוח השנה. ואיתם הם מתמקחים ומציעים את המחיר הנמוך ביותר עבור הכלובים שלי, אם בכלל קונים אחד.

מלא מחשבות כבודת הוא הילך משם כשמי קולות נשמעים בתוכו, הרעב והצמא, הראשון דורש אוכל, השני משקה.

לא היה לברטולו דבר בארכנו אלא האולר שלו ולא רוחת הבוקר לא הייתה לו אלא תקווה, וכל אלה גרמו לו להיות פעיל וחושם.

הוא עבר ליד מטע כשרה adam לבושיפה הבא לקראתו. ברטולו הרעב הוריד את כובען, ניגש לאיש ושאל "אדוני, אולי תוכל להלוות לי משהו? אני מבטיח להחזיר מיד אחרי שארוויח קצת כסף".

"אדם כמור, צעיר ובריא צריך להתבונש לבקש נדבות. האם אין חשב שעלייך

בזמן נסח הדם חי בעיר העתיקה קסטיליה אדם בשם ברטולו שהתרנס מבנית כלובי ציפורים, אותם מכיר בעירות השכנות. אך פרנסטו הייתה דלה והוא שמח אם הצליח למכור כלוב אחד ביום.

יום אחד, כשהיה בדרכו לעירה סמוכה שמע קולות של אנשים רבים, שירה ומוסיקה. אלה באו מהתהלהoca של ילדים לבושים לבן,

שבמרכבה קטנה, מכוסה בבד קטיפה ומקושטת בפרחי שושן ויסמין הובילו יד יפהפה עם זר ורדים על ראשו. התהלהoca ההתקינה לכבודה של מאיה, אלילת האביב ונוהג היה לערכה כדי לציין בוואו של אביב.

לפני המרכבה רקדו ילדים אחדים עם מגשי פח, ואספו תרומות, וכל הצופים, או כמעט כולם, שמו מטבחות על המגשימים.

ברטולו נעה הצדקה במצב רוח רע ו אמר לעצמו

"האומנם?" קרא בונה הכלובים "אני מוכן לנסות זאת מיד. כבר עשרים שנה רציתי לשקר רעב. ציפור כחולה ביותר, בצעי את תפקידך!"

רק יצאו המילים האלה מפיו כשלפניו, על הדשא, הופיעה ארוחה שגמ נסיך לא היה מזלזל בה. הכל היה בכלי בדולח וכסף ופרוס על מפה לבנה ביותר. ברטולו מופתע נפל על ברכיו לפניו הזר כדי להודות לו, אך זה אמר לו לkom והסביר "אני הרוח הטובה של אנשי מלאכה הישראלים של קסטיליה. שב ותأكل בלי פחד. נצל את כוכב מזלך" ונעלם פתאום.

ברטולו התכופף ונשך את האדמה במקום בו עמד הזר, כי לא יכול היה אחרת לבטא את תודתו. איזה התישב ואכל את ארוחת הבוקר.

אחר כך חשב שלאדם אשר אוכל בצורה מכובדת צזו מגיע גם לבוש טוב יותר מ בגדי העבודה הבלויים שלו והוא קרא לציפור "ציפור כחולה ביותר, בצעי את תפקידך!" מיד בגדיו החלפו ונעשה לקטיפה היפה ביותר, רקומה בזהב וכסף ומקלות עליו נשען

להרוויח כסף על ידי עסק מקצוע?"
"כן, אדוני. בוודאי. רק שהמקצוע שלי לא ממלא את תפקידו. מרבית בני אדם מעדיפים לראות ציפורים מתעופפות בחופשיות, מאשר לשים אותם בכלוב, ולכך מיום ליום אני נעשה עני יותר ויותר".

הזר פקפק תחילת בדבריו של בונה הכלובים, אך זה הסביר לו במידוייך את מצב עסיקיו, והוא התחיל להשתתף בעבודתו, כי ברטולו ידע לעורר עניין בעצמו.
"חכה, חכה" אמר הזר "עשה מהו למעןך. אם אין לך אפשרות למצוא קונים לכלובייך, אתן לך אמצעי טוב שימלא את כל צרכיך".

הוא נתן שריקה חזקה ופתאום לפני ברטולו הופיעה ציפור כחולה כמו שמיים. היא עפה והתיישבה על אחד הכלובים שלו.

"ראה" אמר הזר "זה יפצה אותך על כל צרכותיך. מהיום עלייך רק לומר את בקשרתר ולהוסיף באיטיות ובבירות 'ציפור הכחולה ביותר, בצעי את תפקידך' ובקשרתר תתמלא מיד".

אדון הטירה הודה לאיש הזר והציג לו לפתח את נשף הרקודים עם בתו הבכורה, צעירה יפה כמו פרח.

בשיא הנשף בונה הכלובים ציווה על הציبور להכין ארכואה מפוארת וגם לשיר שירים שהארחים שיבחו מאד.

אחרי כן התקיימו משחקים וברטולו שניצל את מזלו הטוב, חילק לגברים תכשיטים יקרים, פנינים, יהלומים, עדינים, ענקים וצמידים. כל המתנות האלה עוררו התפעלות עצומה, כי בדרך כלל אדון הטירה היה איש קמצן ואנווי.

בעל הטירה הבין שככל הפלא זהה נעשה בעזרה הציبور הכהולה ומאהר שהיא רודף בצע חשב שכדי לו לקנות את הציبور מהארוח הזר. لكن הזמן אותו אליו שאל באיזה מחיר הוא מוכן למכור לו את הציبور. "לעולם לו תוכל לפצות אותו עליה" ענה ברטולו.

"אתן לך את הטירה עם תשעה יערות שסביבה" אמר אדון הטירה.
"זה לא מספיק!"

הפרק לסוס בעל אוכף נהדר וצוארון עם פעמוני כסוף קטנים סביר.

מופתע יותר ויותר קשר ברטולו את הכלוב עם הציبور הכהולה אל האוכף, קפץ על הסוס ורכב גאה בלבשו החדש כמו חמוץ באוזני. הוא המשיך בדרך עד שהגיע לשערי טירה גדולה. שם, בפנים, שמע קולות של נשף. שנכנס ראה אורחים היושבים בצל מטלוננים על הנגנים אשר עדין לא הגיעו כדי לשעשם.

כברטולו שמע זאת ניגש לבורי הטירה המכובדים ואחרי שבירך אותם בנימוס אמר בקול העדין ביוטר "האם מותר לאביר פשוט כמוני לשרת חברה מכובדת זו? אני חושב שאוכל לספק את כל הדרוש לנשף שלכם". "הו, כן, בקשה" קראו הגברות שרצו מאד לרקוד.

"ציبور כהולה ביותר, בצעי את תפkidך!" אמר ברטולו. ופתאום מרחוק נשמעה מוסיקה ולשמחה הרבה של האורחים הופיעו לפניהם קבוצה גדולה של נגנים עם כל כליهم.

ענה האב.

הוא לκח את יד בתו, הוביל אותה אל ברטולו שכך ישב על הסוס שלו, ועזר לה לעלות על הסוס מאחריו בעלה לעתיד. אזי לκח את הכלוב עם הציפור הכהולה, וכשהזוג על הסוס נעלם באופק, חזר אל אורחיו.

כל החבורה התפלאה מכוחות המופלאים של הציפור ומהפלאים שראו.

"שקט! שקט!" קרא בעל הטירה כשנכנסו "עכשו אוכל לבצע דברים יותר מופלאים. נתתי לו את ביתי במקום הציפור הכהולה זהה יעשה אותו עשיר יותר מלך ארגון. התקרבו וראו את הפלאים שאעשה."

הוא הרים את הכלוב והופתע לראות שהציפור כלל אינה כהולה אלא אפורה. היא הביטה עליו בחזפה, נתנה במקורה מכמה בדلت הכלוב ועפה דרך החלון תוך צווחה אiomaha.

בעל הטירה עמד בפה פעור ולא ידע מה לומר. האורחים שלו פרצו בצחוק רם ולעגו לקמצנות שלו ולכך שנתן את בתו עבור ציפור

"טוב, אוסיף את מטעי הזיתים והכרמים שלי".

"זה עדין לא מספיק!" ענה ברטולו. "גם את כל השדות וגנים ובתים הש夷יכים לי!"

"אני רוצה דבר מה אחר לגמר!"

"מה, עוד יותר? תרצה אולי את שאוריד לך את השמיים עם השמש והירח?!"

"לא, אני רוצה מה שאתה יכול לתת לי תוך רגע. אני רוצה את בתר, שאותה רקדתי לפני זמן מה. תן לי אותה לאישה".

"מה? את בתי?" קרא הקמן בשמחה "מיד נגמר את העיסקה. למה לא אמרת זאת מיד?"

הוא הלך לחפש את הצעירה ואמר לה על דרישתו של הזר. אך להפתעתו הרבה היא קראה "אבל אם זה איזה שdon רע והכל מה שהוא עושה זה CISOFIM?"

"יש לך קמייע אלמוגים על צוואריך וזה מגן נגד כל CISOF".

"אם הוא השטן העצמו?"

"אתן לך נר מקודש והוא לא יוכל לשלוט בך"

חסרת תועלת.

בינתיים ברטולו דהר לעיר הקרובה כדי להתחנן עם הצערה, אך כשהגיע לבית מלון המפואר ביותר כדי לשכור דירה מתאימה לכלתו היפה, התברר לו כי אין לו כסף כלל. הוא לא חשב שכאשר נפרד מהציפור הכהולה נפרד גם ממזלו. כשרק ירד מהסוס זה הפךשוב למקל נודדים, בגדיו המפוארים נעלמו ובמקרה היה לבוש בסחבות בלויות כפי שלבש לפני שפגש את הרוח הטובה. כשהשחתת של בעל הטירה ראתה זאת, רצתה חזרה אל אביה, מהר כאילו כנפיים צמחו לרגליה.